

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 589
STRAIPSNIO PAKEITIMO IR KODEKSO PAPILDYMO 507-1 STRAIPSNIU ĮSTATYMO
PROJEKTO NR. XIVP-2270**
(toliau - nutarimo projektas)
(TAP-23-520) (23-97(3))

Nr. NV-917

Vilnius

Įvertinę nutarimo projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas bei pasiūlymus:

1. Dėl nutarimo projekto 1 punkte siūlomos naujos viešąsias paslaugas teikiančio asmens apibrėžties:

1.1. Atsižvelgiant į Administracinių nusižengimų kodekso (toliau – ANK) paskirtį (1 straipsnis) bei esamą kodekso bei straipsnių struktūrą, manome, jog būtų ydinga praktika ANK įtvirtinti sąvokų apibrėžtis. Tai turėtų būti nustatyta specialiuose, atitinkamus visuomeninius santykius reglamentuojančiuose įstatymuose. Siekiant aiškiai reglamentuoti už kokių asmenų garbės ir orumo įžeidimą būtų taikoma administracinė atsakomybė, tai galėtų būti detalizuota pačioje straipsnio dispozicijoje.

1.2. Manome, kad nutarimo projektu siūloma įtvirtinti teisiniu aspektu neaiškią sąlygą „*tiesiogiai* paslaugų gavėjui teikia <...> paslaugas“. Kyla klausimas ką reiškia nuostata tiesiogiai - manytina, kad paslauga kitokiu būdu ir negali būti teikiama nei tiesiogiai. Todėl ši nuostata neatitinka Teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtinto teisėkūros aiškumo principo.

1.3. Kyla abejonių, ar į teikiamą apibrėžtį patektų asmenys, kurie patys neteikia viešosios paslaugos, bet yra atsakingi už viešosios paslaugos suteikimą arba su tuo susiję – pvz., sveikatos priežiūros įstaigos administratorės, kurios pačios neteikia viešosios paslaugos, bet registruoja pas gydytoją ir pan. Šie darbuotojai yra vieni pirmųjų su kuriais tenka bendrauti atvykusiems į gydymo įstaigą asmenims, siekiantiems gauti paslaugą, todėl neatmetina, kad jie taip pat nemaža dalimi patiria neigiamą emocinį krūvį, įžeidimus ir užgauliojimus iš pacientų, todėl tokių asmenų eliminavimas iš garbės ir orumo gynimo instituto, galimai būtų neteisingas.

1.4. Viešosios paslaugos teikėjo apibrėžtis šiuo metu yra nustatyta galiojančiame Viešųjų ir administracinių paslaugų teikimo aprašymų rengimo tvarkos apraše, patvirtintame vidaus reikalų ministro 2009 m. gruodžio 1 d. įsakymu Nr. 1V-644. Šiame įsakyme ji apibrėžiama kaip „viešąją paslaugą teikiantis fizinis asmuo arba viešąją paslaugą teikiančio juridinio asmens darbuotojas, atsakantis už viešosios paslaugos kokybę ir viešosios paslaugos suteikimą per nustatytą terminą, taip pat už bendradarbiavimą su paslaugos vadovu.“. Suprasdami, kad įstatymų nuostatos nėra derinamos su poįstatyminių teisės aktų nuostatomis, vis tik, siekdami nuoseklumo viešųjų paslaugų įgyvendinimo srityje, siūlome apsvarstyti šių sąvokų suderinamumą.

2. Nutarimo projekto 2 punkto antroje pastraipoje nuostatą, teigiančią, kad „*daugiausia* viešųjų paslaugų teikėjų yra sveikatos priežiūros, socialinės, švietimo ir kitas paslaugas teikiančios įstaigos, kurių *savininkės yra savivaldybės*“ siūlome pagrįsti duomenimis, įvertinant tai, kad atsižvelgiant į šį argumentą yra siūloma papildomai įtvirtinti, jog be policijos pareigūnų administracinių nusižengimų protokolus surašytų ir savivaldybių administracijų valstybės tarnautojai.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Indrė Marija Baranauskienė